

Pod nohou mi duní svět.
Jak tramvaj, co ze mě udělala siluetu měst.
Co rozžehнала světla na můj hřbet.
Co rozžehla ten prostor, kam jsem vstoupil.
I kdybych tolik nepil demižony zrad,
prosmek bych se do noci jak had.
A uštknul stíny v alejích,
aby se ponořila hloub,
aby se noc dotkla jako kloub tvý tváře.
I kdybych tolik nepil všechny cizí džbány,
otevřel Nocturno jak rány
a zalil rejhy v kolejích,
aby tu zůstala stát ta bárka šibeničních nálad,
po který se houpu v cestě jako piják.
Nasávám z okenic město, který včera přešel liják.
Houpám se s alejí, světy bez kolejí mám,
a přesto vykolejím pokaždý,
Když se rozední a zůstanu sám s lahví
pod okny s muškáty, kde spočítám nebe.
Kde nepoznám sebe a vše najednou zreziví.
To se pak vracíš do korků od vín, kde jsi ničí.
Jak revizorů smrad se otřu kolem křivejch tyčí.
Chvilí je jízda klidná, je celá bez škraloupu,
Bez strupů a líná... a líná.

Černá s bílou se mi pletou
A veď mě, i když nevíš kam.
Černá s bílou se mi pletou ve tmě
na šachovnici, kam se nedívám.

Černá s bílou se mi pletou
A veď mě, i když nevíš kam.
Černá s bílou se mi pletou ve tmě
na šachovnici, kam se nedívám.

Na šachovnici, kam se nedívám.
Nedívám.

Můj svět je tady a tvůj svět je tam.
Je mezi nima propast, kterou nití sešívám,
abychom k sobě měli blíž.
Každej neseme si kříž, někdo pivo čtvrtý cenový.
Jinej srká šardoné, divá se na Paříž.
Ty nejsi u mě, doma v klidu spíš.
Sotva o mě víš.
Nohy se mi motaj, hlídám si svůj týl
a hlídám si svůj cíl.
Pluju ulicema jak meandrama něčí řeky.
Jsem nucenej myslet, smějou se jenom děti.
Občas mě to přepadá, cítím potom štěstí,
to ale nejde uzamknout do zaťatejch pěstí.
V autobuse nemá symfonie podnapilých těl.
Je to luxus, být v dnešní době básníkem.
Zastávka na znamení na tom nic nezmění,
když slunce právě vychází,
leskne se od mědi.
A nám se znovu jeví, že svět je opět klidný.

Jsme narozený a proto asi vinný.
Jsme narozený, uzamknutý ve svém bytí.

Černá s bílou se mi pletou
A veď mě, i když nevíš kam.
Černá s bílou se mi pletou ve tmě
na šachovnici, kam se nedívám.

Černá s bílou se mi pletou
A veď mě, i když nevíš kam.
Černá s bílou se mi pletou ve tmě
Na šachovnici, kam se nedívám.

Na šachovnici, kam se nedívám.
Nedívám.

Černá s bílou se mi pletou
A veď mě, i když nevíš kam.
Černá s bílou se mi pletou ve tmě
na šachovnici, kam se nedívám.

Černá s bílou se mi pletou
A veď mě, i když nevíš kam.
Černá s bílou se mi pletou ve tmě
Na šachovnici, kam se nedívám.